

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 146/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. Z., bytom L. M., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 10 Listiny základných práv a slobôd rozhodnutím Vojenského obranného spravodajstva v Bratislave sp. zn. VS 130-1-3/2004 z 9. februára 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. Z. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. apríla 2004 doručená sťažnosť Ing. J. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 10 Listiny základných práva a slobôd (ďalej len „listina“) rozhodnutím Vojenského obranného spravodajstva v Bratislave (ďalej len „vojenské spravodajstvo“) sp. zn. VS 130-1-3/2004 z 9. februára 2004.

Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodňuje okrem iného nasledovne:

«Mám za to, že rozhodnutím Vojenského spravodajstva, Vojenského obranného spravodajstva, Odboru Bezpečnostných previerok č. p.: VS 1301-1-3/2004 (pozn. správne Č. p.: VS 130-1-3/2004) zo dňa 9. 2. 2004, s ktorým som bol oboznámený dňa 20. 2. 2004, došlo k vážnemu zásahu do mojich základných ľudských práv a slobôd garantovaných čl. 10 Listiny základných práv a slobôd (Ústavný zákon číslo 23/1991 Zb.), čl. 19 ods. 1), 2) Ústavy SR, § 11 Zák. 40/1964 v znení neskorších predpisov, ďalej len Občiansky zákonník a čl. 8 ods. 1), 2), Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd daného v Ríme 4. 11. 1950 v znení protokolov č. 3, 5, 8 a 11, tým, že moja bezpečnostná previerka na základe rozhodnutia Vojenského spravodajstva, Vojenského obranného spravodajstva, Odboru Bezpečnostných previerok č. p.: VS 1301-1-3/2004 zo dňa 9. 2. 2004 bola ukončená podľa § 26 ods. 3) Zák. 241/2001 Z. z. „bez vyjadrenia.“ (...)

Ukončením bezpečnostnej previerky „bez vyjadrenia“ došlo k neoprávnenému zásahu do mojich ústavou garantovaných práv, ktorý mi objektívne privedil vážnu ujmu, pretože týmto neoprávneným zásahom utrpela moja česť, dôstojnosť, ako aj dobrá povesť v danom spoločenskom okruhu, tzn. na pracovisku, v obci, v odborných kruhoch, v ďalšom spoločenskom živote, ale aj v rodine. (...)

Uvedené rozhodnutie Vojenského spravodajstva, Vojenského obranného spravodajstva, Odboru Bezpečnostných previerok č. p.: VS 1301-1-3/2004 zo dňa 9. 2. 2004 žiadam zrušiť z toho dôvodu, že bol porušený zákon nakoľko nebol zistený riadne skutkový stav veci, žalobcovi pplk. Ing. J. Z. nebolo umožnené sa k veci riadne vyjadriť, predložiť dôkazy, ktoré by objasnili skutkový stav veci. Príslušný správny orgán v danom prípade Vojenské spravodajstvo, Vojenské obranné spravodajstvo, Odbor Bezpečnostných previerok Bratislava porušil ustanovenie § 3 ods. 4), § 4 ods. 2), § 14 ods. 1), § 32 ods. 1), § 33 ods. 1), 2), § 46, § 47 ods. 1), 3), 4) zák. 71/1967 Zb., keď neobjasnil skutočný stav veci, keď neumožnil účastníkovi konania pplk. Ing. J. Z. navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení v bezpečnostnom dotazníku, § 33 zák. 71/1967 Zb., vyjadriť sa k veci,

a na základe porušenia tohto ustanovenia zák. 71/1967 Zb., ako aj všeobecných ustanovení správneho poriadku nezistil riadne skutkový stav veci a následne nezákonne rozhodol. (...)

Nakoľko nemám inú možnosť, aby som sa domohol svojich práv, aby toto rozhodnutie bolo riadne preskúmané v riadnom odvolacom konaní, a mám za to, že rozhodnutím Vojenského spravodajstva, Vojenského obranného spravodajstva, Odboru Bezpečnostných previerok Bratislava, bolo porušených viacerých ustanovení zákonov a právnych predpisov citovaných v tejto sťažnosti, podal som týmto aj žalobu, ktorú som odoslal na Vyšší vojenský súd v Trenčíne dňa 18. 3. 2004 z pošty L. Mikuláš 4, pod podacím číslom R 63582925, nakoľko mi bolo zasiahnuté rozhodnutím Vojenského spravodajstva, Vojenského obranného spravodajstva, Odboru Bezpečnostných previerok č. p.: VS 1301-1-3/2004, do mojich Ústavou SR garantovaných práv, na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti. (...)»

Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby zrušil nezákonné rozhodnutie vojenského spravodajstva sp. zn. VS 130-1-3/2004 z 9. februára 2004.

Domáha sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 800 000 Sk.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V posudzovanej veci sťažovateľ napadol rozhodnutie vojenského spravodajstva o ukončení bezpečnostnej previerky II. stupňa bez vyjadrenia, proti ktorému podal 10. februára 2004 sťažnosť riaditeľovi vojenského spravodajstva podľa § 26 ods. 3 zákona č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 241/2001 Z. z.“), ktorý o sťažnosti konal a listom pod sp. zn. VS 130-3-15/2004 z 12. februára 2004 rozhodol tak, že sťažnosť zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 18. marca 2004 žalobu Vyššiemu vojenskému súdu Trenčín.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom napadol sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy také rozhodnutie vojenského spravodajstva, ktoré bol povinný aj oprávnený napadnúť podľa § 26 ods. 4 zákona č. 241/2001 Z. z. v konaní pred príslušným vyšším vojenským súdom. Z tohto dôvodu nie je daná právomoc na prerokovanie sťažnosti v konaní pred ústavným súdom. Ústavne vyjadrenému princípu

subsidiarity (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy) by odporovalo, ak by ústavný súd konal o sťažnosti, aj keď vo veci sťažovateľa koná a rozhoduje iný súd. Uznáním právomoci v takom prípade by ústavný súd nahradzoval alebo opakoval konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vojenského obranného spravodajstva pred príslušným vyšším vojenským súdom, čo je neprípustné a súčasne by to bolo aj zasahovaním do právomoci všeobecných súdov [v tomto prípade Vyššieho vojenského súdu Trenčín (čl. 142 ods. 1 ústavy)].

Preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V dôsledku odmietnutiu sťažnosti ako celku sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími nárokmi na ochranu ústavnosti a nebral do úvahy ani skutočnosť, že sťažovateľ nebol povinne zastúpený v konaní pred ústavným súdom advokátom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2004